

tes hver eneste gang, der går 1 kg over grænsen? Det kan være, at der kommer et svar på det i dag fra miljøministeren.

I store træk er det nok godt, at vi får de her mæglere med certifikat. Men hvis en mægler først har et certifikat, gælder det så for alle områder? Vores affald er jo ikke lige farligt, og derfor skal der specielle certifikater til for at handle med endnu farligere affald. Det er måske også et af de spørgsmål, som vi skulle drage ind i den her lovgivning.

Vi vil arbejde for de ting, der nu skal til, i det udvalgsarbejde, der kommer i dagene fremover.

Ebbe Kalnæs (CD):

Sigtet med det her forslag støtter vi i CD. Det er der ingen tvivl om. Der er heller ingen tvivl om, at vi her har at gøre med et område, som er et af de områder, som vi skal bruge meget energi på og sætte meget fokus på i den kommende tid.

Med en årlig produktion på mere end 13 mio. t affald i et land som vores er vi nødt til at håndtere det her rigtig. Hvad er det, vi gerne vil i det hele taget? Det er selvfølgelig at sikre os, at håndteringen af de her ting bliver rigtig, sikre os, at der ikke er nogen, der snyder på vægten, og sikre os, at der ikke er nogen, der springer over, hvor gærdet er lavest.

Vi må lave et system, der sikrer det, og som samtidig er så effektivt, at det ikke bliver alt for bureaukratisk, alt for vanskeligt, tager alt for lang tid, for alene tidsfaktoren kan friste nogen til at springe over, hvor gærdet er lavest, og sørge for at komme af med det på uheldig vis og dermed selvfølgelig også på ulovlig vis.

Vi støtter altså meget målet, men mener også, vi mellem første og anden behandling skal prøve at drøfte, om vi får lavet det mest dynamiske, som nogle udtrykte det, dvs. at få rubriceret affald og affaldshåndtering og også farligheden på forskellig vis, så det ikke er alt, der skal den store ledvogtereksamen til. Det er selvfølgelig et ikke uvæsentligt element.

Men det helt afgørende er selvfølgelig, at der ikke er noget galt i at eksportere eller importere affald, hvis vi bare ved, at de, der eksporterer og importerer, kan håndtere det og ved, hvad de har med at gøre. Det at eksportere eller importere til endnu bedre behandling og endnu bedre cirkulation af affald på en fornuftig og miljø-mæssig helt forsvarlig facon er der selvfølgelig ikke noget galt i. At flytte affald over grænserne er vi principielt ikke imod, men det er helt afgørende – helt afgørende – at vi sikrer os, at vi i

hvert fald ikke eksporterer problemerne, fordi man andre steder har nogle uheldige deponeringsregler.

Der skal derfor lyde støtte til at få dette lovforslag igennem, men som sagt mener vi faktisk, at der mellem første- og andenbehandlingen er et stykke arbejde tilbage, for at vi for alvor kan gennemskue, om vi får lavet noget, der er tilstrækkelig hurtigt og dynamisk, så tidsforbruget og bureaukratiet ikke vil friste nogle til at springe over, hvor gærdet er lavest, for det ønsker vi absolut ikke.

Søren Kolstrup (EL):

Det er jo rigtig, som der er blevet sagt, at der er et ekstremt behov for kontrol med affald og ikke mindst affald, der sendes på tværs af grænserne. Men der er også et behov for at reducere mængden af affald, der handles på tværs af grænserne, og Enhedslisten mener faktisk, at der er behov for at slås for en samfundssituation, hvor affald ikke gøres til en vare og bliver afhængig af penge og børslogik, som det kan være tilfældet i den branche.

I forbindelse med dette forslag er der ved høringsringen kommet to interessante udmeldinger. Man kan læse, at Konkurrencestyrelsens udmelding lyder, at nu bliver det vanskeligere at handle med affald – ja, det skriver de, og det synes Konkurrencestyrelsen sandelig er en skidt idé. Men Miljøstyrelsen har en ganske anden udmelding. De skriver, at de vurderer, at affaldsproducenterne vil få lettere adgang til at eksportere deres affald – få lettere adgang til at eksportere deres affald! Og hvis det betyder, at den danske Miljøstyrelse har lyst til, at vi nu skal bane vejen for mere handel over grænserne, må jeg sige, at så er jeg meget uenig med Miljøstyrelsen.

Hvis man mener, at den mængde, der nu engang er under de givne vilkår, skal behandles så ordentligt som muligt, kan jeg da selvfølgelig forstå synspunktet. Men jeg er meget bekymret over den formulering, Miljøstyrelsen har anvendt. Man skulle måske have anvendt en lidt anden formulering, eller også mener man muligvis det, man skriver. Det er også en mulighed.

I hvert fald kan jeg sige, at Enhedslistens principielle overvejelse i forbindelse med dette forslag er, at på den ene side kan man sige: Det er et godt forslag. Bedre kontrol, hvem kan have noget imod det? På den anden side står det synspunkt, der hedder: Hvis forslaget er med til at få os til at slappe af og retfærdiggøre mere handel over grænserne, ja, så er det et skidt for-